

Kardynał
**STEFAN
WYSZYŃSKI**

PRYMAS TYSIĄCLECIA

Kardynał
**STEFAN
WYSZYŃSKI**
PRYMAS TYSIĄCLECIA

Kardynał

STEFAN WYSZYŃSKI

PRYMAS TYSIĄCLECIA

Spis treści

WSTĘP	6
LATA MŁODZIEŃCZE (1901–1924)	8
Rodowód	8
Dom rodzinny	10
W drodze do seminarium	14
Święcenia	16
PREZBITERIAT (1924–1946)	18
Nauka i praca	18
Doświadczenie wojenne	22
BISKUPSTWO (1946–1981)	30
Ojcu Świętemu się nie odmawia	30
Konsekracja, ingres, praca	33
Z woli prymasa Hlonda	37
Aresztowanie	45
Internowanie	46
Tysiąclecie chrztu Polski	54
Marzec '68 i niespokojne lata 70. XX wieku	60
Prymas wobec rolniczej „Solidarności”	68
Choroba, śmierć i królewski pogrzeb	71

WSTĘP

Spotkanie Stefana Wyszyńskiego z Janem Pawłem II w Watykanie w październiku 1979 r.

Głęboka wiara, oddanie Matce Bożej, dbałość o człowieka, ambicja, zaangażowanie, roztropność, wytrwałość i stanowczość – to cnoty, którymi odznaczał się prymas Polski kardynał Stefan Wyszyński. Papież Jan Paweł II nazwał go Prymasem Tysiąclecia, a powodów do tego miał wiele, charyzmatyczny duszpasterz bowiem pozostał w pamięci Polaków w różnych rolach: przez lata walczył o zachowanie niezależności Kościoła od władz komunistycznych, przeprowadził Wielką Nowennę – wieloletni plan duszpasterski odrodzenia narodu polskiego – oraz obchody Milenium Chrztu Polski, z troski o ludową pobożność wprowadził kult maryjny połączony z kultem obrazów, wspierał działania robotników i rolników na drodze zakładania związków zawodowych i upominania się

o swoje prawa, a w czasie internowania zachował godność i pobożność. Jako przywódca duchowy narodu zawsze był całkowicie oddany temu, co robił, swą misję wypełniał z gorliwością i zawierzeniem Opatrzności Bożej. Matka Przenajświętsza, którą wybrał sobie na patronkę, okazywała mu łaskawość i opiekę przez całe jego życie – od narodzin przez dzieciństwo, święcenia kapłańskie, nominację biskupią i internowanie po posługę prymasowską.

Prymas kardynał Wyszyński według przyjaciół i współpracowników zawsze był dobrym, serdecznym i otwartym człowiekiem. Dla współczesnych ludzi jest symbolem obrony prawdziwych wartości wolnych od wszelkich presji ideologicznych i politycznych. Stanowi wzorzec osobowy nie tylko dla duchownych, ale i dla świeckich.

**Stefan Wyszyński
w 1968 r. ►**

